

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/48/2024
Identifikačné číslo spisu:	7121010176
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7121010176.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného G. I. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 12. novembra 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 29. marca 2021, sp. zn. 5Tk/1/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. I. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 29. marca 2021, sp. zn. 5Tk/1/2021 uznal obvineného G. I. (ďalej tiež „obvinený“) za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

v bode 1

-pred rodinným domom v obci E. číslo XX dňa 04.09.2020 v čase okolo 18.00 hod., z dôvodu žiarlivosti na svoju družku Q. L., sa slovne vyhrážal C. O., že ho zabije a podpáli mu dom, čím u neho vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a bezpečnosť svojej rodiny,

v bode 2

-pred rodinným domom v obci E. číslo XX v dobe od 23.55 hod. dňa 04.09.2020 do 00.20 hod. dňa 05.09.2020 vhodil cez zavreté okno do izby zapálenú fľašu, v ktorej sa nachádzal automobilový benzín s textíliou, v úmysle vylákať tam bývajúceho C. O., pričom po tom ako C. O. časť tejto fľaše vyhodil von pred rodinný dom a sám vyšiel na dvor, tak páchatel' ho v blízkosti rodinného domu napadol a to tak, že v úmysle ho usmrtiť mu spôsobil nožom o celkovej dĺžke 325 mm bodnú ranu na krku vľavo pod uhlom sánky, ktoré si vyžiadalo urgentnú lekársku starostlivosť s prevozom do nemocnice s dobou liečenia najmenej 10 dní, kde vzhľadom na zraňujúci predmet, použitý pri útoku, nôž s dĺžkou čepele 203 mm, vzhľadom na miesto zranenia na krku a vysokú intenzitu útoku zahnaním sa a bodnutím poškodeného do

oblasti krku, došlo k ohrozeniu životne dôležitých orgánov nachádzajúcich sa v tejto oblasti, pričom k smrti poškodeného nedošlo len v dôsledku náhodného, tesného nezasiahnutia krčnej tepny a krčnej žily a životne dôležitých krčných orgánov hrtana, hltana a priedušnice.

Okresný súd za tieto trestné činy uložil obvinenému podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 41 ods. 1 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkonu trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to kuchynského noža nezistenej značky o celkovej dĺžke 325 mm s plastovou rukoväťou bielej farby, čienky rukoväte boli poškodené a obalené izolačnou páskou čiernej farby, úlomku hrdla sklenenej fľaše s označením Starobrno, v ktorom bola zasunutá časť zelenej textílie a 1 ks plechového lievika s napojenou plastovou hadicou. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu okresný súd uložil povinnosť nahradiť poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 1.004,27 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený sám a aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Mikuláša Buzgóa dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu, že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že jednou zo základných zásad trestného konania je zásada práva na obhajobu uvedená v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Právo na obhajobu je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, ako aj v čl. 6 ods. 3 písm. b), písm. c) a písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej dôvodil, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Zmyslom tohto práva je zaručiť ochranu zákonných záujmov a práv osoby, proti ktorej sa konanie vedie. Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok na plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri uplatnení práva na obhajobu. Tento dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať len vtedy, ak právo na obhajobu bolo porušené zásadným spôsobom.

Obvinený má za to, že v danej veci došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu. Poukázal na skutočnosť, že v úvode hlavného pojednávania učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, súd v tomto rozsahu postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného zákona a zároveň ho poučil, že súdom prijaté vyhlásenie, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dôvodom jeho dovolania je procesný postup konajúceho súdu a orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania, ktoré konkretizoval. V tejto súvislosti zdôraznil, že vyšetrovateľ 5. septembra 2020 o 07.40 hod. začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku úkonom podľa § 85 ods. 3 Trestného poriadku, t. j. s osobou, ktorá bola stotožnená, pričom obvinenie mu vzniesol až na druhý deň. V tomto časovom úseku vyšetrovateľ vykonával úkony, ktoré mali zásadný vplyv na jeho postavenie, a ktoré boli zásadné aj pre rozhodnutie súdu. Podľa jeho názoru došlo k závažnému porušeniu práva na jeho obhajobu, pretože už od začatia trestného konania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku, sa jednalo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a toto právo mu bolo odopreté.

Ďalej poukázal na skutočnosť, že posúvanie, respektíve odkladanie uznesenia o vznesení obvinenia (konkrétnej osobe) na neskorší čas, hoci už sú pre takýto postup splnené podmienky, je hrubým porušením ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku a podstatnou chybou prípravného konania, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a rozsudku vo veci samej. Vyšetrovateľ bol povinný postupovať v

súlade s § 206 ods. 1 Trestného poriadku a na podklade tvrdení vypočutého poškodeného v štádiu pred začatím trestného stíhania mal uznesením rozhodnúť o začatí trestného stíhania a súčasne o vznesení obvinenia tak, aby mal reálnu možnosť uplatniť svoje právo na obhajobu. V dôsledku nezákonného postupu vyšetrovateľa PZ došlo v predmetnej veci k tomu, že bol trestne stíhaný už od 5. septembra 2020, avšak obvinenie mu bolo (formálne) vznesené až 6. septembra 2020. Ako obvinený bol úplne vylúčený z procesu dokazovania, ktoré nebolo vedené „vo veci“, ale bolo vedené už proti konkrétnej osobe, ktorou bol nepochybne on a nemal žiadnu procesnú možnosť uplatniť svoje právo na obhajobu, hoci od začiatku bolo zrejmé, že celé dokazovanie po začatí trestného stíhania je vykonávané voči jeho osobe. Z týchto dôvodov sa nemohol zúčastniť úkonov, ktoré boli vykonávané do doby vznesenia obvinenia. Išlo o viaceré vykonané úkony, a to výsluch poškodeného C. O., výsluchy svedkov K. M., Q. I., obhliadka miesta činu.

Ohliadka miesta činu (obydlia) jeho rodinného domu v obci E. č. XXX bola vykonaná ešte pred jeho výsluchom ako podozrivého - zadržaného (5. septembra 2020 v čase 15.20 až 16.00 hod.) na základe jeho údajného súhlasu. Poukázal na skutočnosť, že v ranných hodinách 5. septembra 2020 medzi 8.00 až 9.00 hod., kedy údajne bol daný jeho súhlas, sa nachádzal v cele predbežného zadržania a bol pod vplyvom alkoholu. Ohliadka miesta činu bola vykonaná bez jeho prítomnosti, pričom k tejto ohliadke mala byť pribraná „nezúčastnená osoba“. Absencia prítomnosti nezúčastnenej osoby pri vyhľadávaní a zabezpečovaní dôkazov procesnými úkonmi, pri ktorých je prítomnosť nezúčastnenej osoby vyžadovaná, spravidla spôsobuje nezákonnosť takto vyhľadaných a zabezpečených dôkazov.

Ohliadka miesta činu bola, podľa názoru obvineného nezákonná a dôkazy zabezpečené počas tejto ohliadky sú procesne nespôsobilé. Nespôsobilosť dôkazov mala vplyv aj na závery znaleckých posudkov z odboru Kriminalistická požiarňa chémia, odvetvie mechanoskopie, daktyloskopia, kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza a ďalšie znalecké posudky.

Ďalší dôvod porušenia jeho práva na obhajobu sa týka možnosti preštudovania spisu pri skončení vyšetrovania v zmysle § 208 ods. 1 Trestného poriadku. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu vyplýva, že tento úkon bol realizovaný 10. februára 2021. O tomto úkone bol vyznamenaný písomne 10. februára 2021. Podľa § 208 ods. 1 Trestného poriadku upozornenie na možnosť preštudovania spisu musí byť obvinenému doručené najmenej tri dni vopred. Preto záznam o preštudovaní spisu nemôže obsahovať upozornenie v časovom predstihu tri dni a tiež záznam o preštudovaní trestného spisu. Výslovne sa zriekol trojdňovej zákonnej lehoty na upovedomenie o možnosti preštudovania spisu a súhlasil s jej skrátením. Namietol, že nemohol byť upozornený na možnosť preštudovania trestného spisu a v ten istý deň sa zrieknuť zákonnej lehoty na procesný úkon.

Ďalším porušením práva na obhajobu, podľa názoru obvineného je skutočnosť, že mu nebola doručená obžaloba. V predmetnom súdnom spise sa nenachádza vykázané doručenie obžaloby do jeho vlastných rúk. Tiež absentuje vykázanie doručenia obžaloby aj obhajkyňi JUDr. Viere Ferčákovvej. Je teda otáznne, či obžaloba bola doručená v súlade s § 240 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Do štádia hlavného pojednávania vstúpil ako obvinený a nie ako obžalovaný.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že jeho právo na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku rozsudkom Okresného súdu Košice I z 29. marca 2021, sp. zn. 5Tk/1/2021 bolo porušené, následne aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil predmetný rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Mestskému súdu Košice, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej tiež „prokurátorka“), ktorá zastáva názor, že rozhodnutie súdu v tejto trestnej veci je zákonné, pričom nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ako sa domáha obvinený. Obvinený bol od začiatku konania voči jeho osobe riadne zastúpený obhajcom JUDr. Jánom Tokárom, ktorý mu bol za obhajcu ustanovený 6. septembra 2021 Okresným súdom Košice I. Obhajca

obvineného bol aktívny počas celého konania, zúčastňoval sa procesných úkonov a podával za obvineného sťažnosti. Neskôr obhajobu prevzala JUDr. Ferčáková, ktorá osobne alebo prostredníctvom substituenej plnej moci naďalej za obvineného aktívne konala. Ani jeden z obhajcov nemal námietky proti priebehu jednotlivých procesných úkonov a ani pre porušenie práva na obhajobu obvineného v akomkoľvek rozsahu. Prokurátorka je presvedčená, že orgány činné v trestnom konaní aj súd postupovali v každom štádiu trestného konania v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a za rešpektovania práva obvineného na obhajobu. Vzhľadom na absenciu namietaného dovolacieho dôvodu navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie odmietol.

K vyjadreniu prokurátorky k dovolaniu sa následne vyjadril obvinený prostredníctvom svojho obhajcu. Zároveň pri argumentácii sa sústredil na podstatné skutočnosti v predsúdnom štádiu v čase, keď vyšetrovateľ rozdielne od procesne stanoveného postupu v § 206 ods. 1 Trestného poriadku nevypracoval uznesenie o vznesení obvinenia, umožnil vykonávanie procesných úkonov ešte pred vznesením obvinenia len na základe uznesenia podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku. Naďalej tvrdí, že v období od 4. septembra 2020 do 6. septembra 2020 bolo vykonávané trestné stíhanie bez zabezpečenia jeho práva na obhajobu. Namietal tiež obsah záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu z 10. februára 2021. Obvinený má za to, že jeho dovolanie na podklade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že dovolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

V predloženej trestnej veci bolo rozsudkom Okresného súdu Košice I z 29. marca 2021, sp. zn. 5Tk/1/2021 právoplatne rozhodnuté o vine obvineného a bol mu uložený trest. Dovolaním napadnuté rozhodnutie predstavuje rozsudok okresného súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. marca 2021.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 29. marca 2021 (založená na č. l. 555 až 562 spisu) vyplýva, že obvinený G. I. v prítomnosti svojej obhajkyne urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, na čo následne okresný súd procesne bezchybným postupom prijal jeho vyhlásenie o vine (viď. č. l. 558 spisu). Po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku a po poučení o opravných prostriedkoch obvinený vyhlásil: „Vzdávam sa práva podať odvolanie, aj za oprávnené osoby“ (viď. č. l. 562 spisu). Procesným dôsledkom uvedeného postupu bolo okamžité nadobudnutie právoplatnosti vyhláseného rozsudku a v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemožnosť napadnutia tohto rozsudku odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlási, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobí vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), a písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

V zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku možno podať dovolanie aj proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu (súdu prvého stupňa), ktorý bol vydaný po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny. V citovanom zákonom ustanovení nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému takéto právo prislúcha, a preto je nevyhnutné z ďalších ustanovení Trestného poriadku vyvodíť subjekt (oprávnenú osobu v zmysle § 369 Trestného poriadku) oprávnený na podanie dovolania v prípadoch podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku. Ustanovenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale je potrebné vykladať ho v súhrne s ďalšími zákonnými ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní

o mimoriadnom opravnom prostriedku - dovolaní, v tomto prípade v prvom rade s ustanovením § 369 ods. 2 Trestného poriadku a tiež s ustanovením § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku, právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Trestného poriadku, rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Trestného poriadku, a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku).

Ustanovenie § 369 ods. 2 Trestného poriadku neoddeliteľne nadväzuje na § 257 ods. 5 Trestného poriadku, pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzuje pre subjekty oprávnené podať dovolanie - oprávnené osoby „okruh“ rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť. Preto rozširujúci výklad ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku v prospech obvineného tak, že môže podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, proti rozsudku súdu prvého stupňa neprichádza do úvahy, a to ani s odkazom na právo na spravodlivý proces. Prípadná nezákonnosť vo vyššie uvedených rozhodnutiach môže byť napravená len na podklade dovolania podaného ministrom spravodlivosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku.

V predmetnej trestnej veci bolo o vine a treste obvineného rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Košice I z 29. marca 2021, sp. zn. 5Tk/1/2021. Dovolaním obvinený napadol rozhodnutie okresného súdu ako súdu prvého stupňa. Z vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 2 Trestného poriadku upravujúceho okruh osôb oprávnených podať dovolanie teda vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Dovolanie proti právoplatnému rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku v spojitosti s § 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, môže podať iba minister spravodlivosti (primerane pozri aj R 12/2017). Obvinený v predmetnom prípade nie je subjektom oprávneným napadnúť dovolaním právoplatný rozsudok okresného súdu.

Podľa § 372 ods. 1, veta prvá, Trestného poriadku, oprávnené osoby môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a ňom bolo rozhodnuté.

V predmetnej veci ďalším ustanovením, ktoré vylučuje obvineného z okruhu oprávnených osôb na podanie dovolania je aj ustanovenie § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Obvinený sa po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku okresného súdu vzdal práva podať odvolanie, a to aj za všetky oprávnené osoby. Tým deklaroval svoju spokojnosť s rozsudkom okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch. Pokiaľ obvinený rezignoval na možnosť podať opravný prostriedok, potom sa sám zbavil ďalších práv, ktoré mu prináležia podľa Trestného poriadku. Obvinený sa nemôže v ďalšom konaní procesne účinne - podaním dovolania, domáhať ochrany svojich práv, ak v predchádzajúcich štádiách konania sa o tieto práva náležitým spôsobom nezaujímal a nestaral, respektíve ak výslovne vyhlásil spokojnosť s rozhodnutím súdu - vzdaním sa práva podať opravný prostriedok (vigilantibus leges sunt scriptae - zákony sú napísané pre bdelych, treba byť bdely, aby sme mohli ochrániť svoje

právo, vigilantibus iura - právo je na strane ostražitých, vigilantibus non dormientibus iura subveniunt - právo pomáha bdelym nie spiacim). V takýchto prípadoch možno nápravu dosiahnuť len prostredníctvom ministra spravodlivosti tak, ako to je uvedené už vyššie.

S ohľadom na uvedené nemohol najvyšší súd považovať obvineného G. I. za osobu oprávnenú na podanie dovolania, pretože nešlo o rozhodnutie súdu druhého stupňa (§ 369 ods. 2 Trestného poriadku) a obvinený nevyužil právo na podanie odvolania (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Dovolací súd na základe vyššie uvedeného, dospel k záveru, že dovolanie bolo podané proti rozsudku okresného súdu neoprávnenou osobou, a preto ho na verejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci, podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.